

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 653/2022
21.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић, Невенке Важић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Београду КТО бр. 35/20 од 08.02.2021. године и Вишег суда у Београду Кв. бр. 5288/21 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.06.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Београду КТО бр. 35/20 од 08.02.2021. године и Вишег суда у Београду Кв. бр. 5288/21 од 13.04.2022. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Београду КТО бр. 35/20 од 08.02.2021. године, одбијен је захтев адвоката Јасмине Живић да се на име трошкова одбране окривљеног АА насталих пред ВЈТ у Београду исплати, на име саслушања окривљеног дана 14.03.2019. године износ од 46.500,00 динара, на име неодржаног испитивања сведока дана 22.11.2019. године износ од 24.000,00 динара, као и на име испитивања два сведока дана 13.12.2019. године износ од по 46.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Кв. бр. 5288/21 од 13.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић од 13.02.2021. године изјављена против решења Вишег јавног тужиоца у Београду КТО бр. 35/20 од 08.02.2021. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, у вези члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи побијано првостепено решење и усвоји

трошкове одбране окривљеног АА или иста укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП у вези члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, јер је у кривичном поступку К 58/20 дана 22.09.2020. године донето решење којим је окончан овај кривични поступак, а окривљени АА ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и одређено да исти падну на терет буџетских средстава суда. Одбијајући захтев браниоца окривљеног АА за исплату трошкова кривичног поступка на име радњи предузетих од стране изабраног браниоца, а коме се судило као малолетнику и према коме је изречена васпитна мера, по ставу одбране учињена је повреда закона напред означена повреда закона.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани, а ово из следећих разлога:

Према окривљеном АА, у конкретном случају, вођен је редован кривични поступак према одредбама Законика о кривичном поступку, по оптужници Вишег јавног тужиоца у Београду КТО. бр. 35/20 од 03.02.2020. године, а суд је овом окривљеном само изрекао васпитну меру - појачан надзор од стране органа старатељства, сходно одредби члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица. На основу одредбе члана 264. став 4. ЗКП наведеним решењем окривљени АА је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и паушала и одређено да исти падну на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 41. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да суд може учиниоцу који је кривично дело извршио као пунолетан, а у време суђења није навршио 21 годину изрећи било коју меру предвиђену Законом, ако се с обзиром на обележје личности учиниоца кривичног дела и околности под којима је дело учињено може очекивати да ће се овим мерама постићи сврха која би се остварила изрицањем казне.

Одредбом члана 46. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица прописано је да се одредбе члана 48-50, члана 53-56, члана 64. и 66, члана 68. став 1. и члана 75. и 76. овог Закона примењују у поступку према млађем пунолетном лицу, ако се до почетка главног претреса, на основу испитивања личности тог лица, установи да долази у обзир да му се изрекне васпитна мера из члана 41. овог Закона. Имајући у виду цитирану законску одредбу, односно да се у истој не наводи члан 79. предметног Закона, јасно је да се члан 79. не примењује према лицу које је извршило кривично дело као млађи пунолетник, а које у време покретања поступка, односно суђења није навршило 21 годину, као што је то случај са окривљеним АА. Сходно изнетом, могућност примене одредбе члана 79.

Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица није наведена у члану 46. тог Закона у поступку према млађем пунолетном лицу.

Поред изнетог, из списка предмета произилази да је адвокат Јасмина Живић изабрани бранилац окривљеног АА, у предмету Вишег суда у Београду К бр. 58/20, који је окончан напред наведеним решењем 16 К. бр. 58/20 од 22.09.2020. године.

Одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописано је да у одлуци којом решава о трошковима, суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) – 6) и тачка 9), као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног и лица која је он дужан да издржава, а ако се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима председник већа, односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Имајући у виду напред наведено, као и чињеницу да се ради о изабраном браниоцу, чију награду и нужне издатке је дужно да накнади заступано лице, у конкретном случају окривљени АА, те како напред наведена награда и нужни издаци спадају у трошкове кривичног поступка, који су опредељени и прецизирани у члану 261. став 2. тачка 7) ЗКП, а који трошкови сходно цитираној одредби члана 264. став 4. ЗКП, не представљају трошкове којих се окривљени може ослободити, те како се правилним тумачењем одредбе члана 46. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица, према окривљеном АА, као млађем пунолетном лицу не може применити одредба члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица и одредити да и трошкови кривичног поступка, на име радњи предузетих од старне изабраног браниоца падну на терет буџетских средстава, то су стога, по оцени Врховног касационог суда, неосновани наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Јасмине Живић.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић